

[Jensen-Stevns.]
et Foredrag, som Borgmester Aslaksen fra Arendal holdt i Juli 1928 paa Bymødet i Oslo. Han siger dér:

„At vi har faaet saa for stor Gæld, kan vi selvfølgelig først og fremmest tilskrive os selv, Kommunernes egne folkevalgte Styrere. Det nytter ikke at vride sig fra det primære Ansvar, selv om vi har Undskyldninger. Det noget nær ubegrænsede Selvstyre blev sat paa en Prøve — og det bestod ikke Prøven.“

Og lidt længere fremme i sit Foredrag udtaler han:

„Naar vore Kommuner nu sidder med saa urimelig tyngende Gæld, saa kan vi vistnok først og fremmest takke os selv for det. Men det er dog ogsaa sikkert, at Staten i sørgelig Grad forsømte den Kontrol med Kommunefinanserne, som maa til. Det er et af de triste Kapitler i vor kommunale Udvikling, at der ikke blev nogen virkelig effektiv Kontrol med Kommunefinanserne, før det var for sent.“

Jeg har ikke lagt Mærke til, at disse Udtalelser paa Bymødet i Oslo i 1928 mødte Modsigelse fra nogen Side, saa jeg gaar ud fra, at de er et Udtryk for de Erfaringer, man i Norge har gjort om, hvilke Konsekvenser et slapt Tilsyn eller et manglende Tilsyn medfører. Under disse Omstændigheder maa jeg absolut holde paa, at det ministerielle Tilsyn stadig bliver effektivt, saaledes som det har været hidtil.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) mente, at hvis man foranstaltede et Rundspørge til Landets Byraad, vilde det give til Resultat, at Byraadene ikke ønskede den Lov, der her foreligger. Jeg vil gerne i den Anledning bemærke, at det foreliggende Lovforslag jo er forelagt efter et Ønske, der paa adskillige Repræsentantskabsmøder i Købstadforeningen er blevet fremsat desangaaende, og Indholdet af Forslaget er, bortset fra de 2-3 Punkter, der er fremhævet i Motiverne, Udtryk for, hvad Kommunalrådene og Indenrigsministeriet er enige om paa dette Omraade. Jeg maa derfor gaa ud fra, at hvis det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, vil man være naaet til et Resultat, som Kommunalrådene vil være tilfredse med. Jeg skal derfor tilsige mit Partis Villie til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse snarest.

Første Næstformand (Carl F. Madson): Det ærede 15de tingvalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tvede: Jeg takker, fordi jeg udenfor Rækkefølgen har faaet Ordet for at gøre en kort Bemærkning. Til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fredags om den foreliggende Sag, kan jeg ganske henholde mig. Det, der siden er fremkommet, giver mig ikke Anledning til nye Udtalelser. Jeg ønsker blot at gøre en Henstilling om, at man i det Udvalg, der vil blive nedsat, undersøger, om det, naar Byraadene skal have Bestyrelsen af Købstadhavnene, da ikke maatte være rigtigt, at der paa en eller anden Maade aabnes Adgang til, at Handelsstandens Organisationer faar Lejlighed til at vælge et Medlem ind i Havnens Bestyrelse, i det Udvalg, som Byraadet nedsætter. Denne Stand har jo en ganske overordentlig Interesse i Havnene, og det viser sig, at der flere Steder ikke findes Repræsentanter for Handelsstanden i Havnebestyrelsen. Jeg tillader mig altsaa at henstille dette til Overvejelse, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling.

H. P. Jensen: I og for sig er de fleste af de Spørgsmaal, der har været drøftet i Dag, af den Art, at deres videre Drøftelse hører hjemme indenfor et Udvalgs Rammer. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det var en ganske betegnende Benævnelse, den højtærede Minister havde fundet til § 23, som jeg kaldte Spændetrøje-paragraffen, idet han kaldte den Samtykke-paragraffen. Det kan der for saa vidt være noget i, og det lyder jo ogsaa kønere. Den højtærede Minister gjorde gældende, at Loven af 1868 er ufuldstændig, at der derfor var gaaet mange Ting i Svang, som han dog ikke vilde komme ind paa, men som man var nødt til at lovgive imod. Den højtærede Minister nævnte i den Forbindelse, at jeg havde brugt det Udtryk, at der burde være et vist Indseende med Kommunerne. Det er ganske rigtigt, men et vist Indseende er een Ting, og Herredømme eller Administration bliver en helt anden Ting. Jeg erkender, at der skal være et vist Indseende, og det holder jeg paa, ligesom jeg paa alle Omraader holder paa Orden; men der er Forskel paa dette og paa at sige, at man i Kommunerne i en Mængde mindre betydende Tilfælde skal underkaste sig Ministeriets Afgørelse, selv hvor man mener, at man udmærket godt kan arbejde paa egen Haand.

Med Hensyn til det lille Spørgsmaal om en Repræsentant i Kirkebestyrelsen tillod jeg mig at udtale, at det vist vilde